

at afhjælpe den Trang, som der paa-
viselig har været gennem adskillige Aar.
Jeg minder blot om den Langsommelighed,
hvormed Opførelsen af Hovedbanegaarden
i København er bleven fremmet. Jeg min-
der om, at der er gaaet lange Tider, hvor
det næsten har været umuligt at finde
Arbejdere paa dette store Komplex. Jeg
minder om, at Licitationer, som skulde
iværksættes, ere blevene udskudte urimeligt
længe og ikke ere foretagne paa de Tids-
punkter, da de paagældende Arbejder rette-
lig kunde være iværksatte. Det er ikke,
fordi der har manglet Arbejdere, at man
har anvendt dette Smøleri overfor Hoved-
banegaarden. Arbejderne vare til Stede, og
hvis der havde været god Villie hos Regerin-
gen, kunde man sikkert have fremmet dette
saavel som adskillige andre Arbejder med
større Fart netop i de daarlige Tider, vi
have haft.

Til Ministeren for offentlige Arbejder,
som har dette store Arbejde ved Bane-
gaarden, vil jeg ogsaa gerne sige, at det
forekommer mig i høj Grad mærkeligt, at
han finder det passende for Staten at berøve
de danske Skrædere Uniformsarbejdet ved
Statsbanerne og lade det udføre af russiske
og polske Folk, som ere komne her ind i Lan-
det og lade sig byde de Sultekaar, som visse
kapitalistiske Firmaer finde det passende at
byde deres Arbejdere. Men det er ikke
alene en Skandale, at Ministeren berøver
danske Arbejdere Adgang til Erhverv for
at spare nogle Kroner paa Udgiften til
Uniformsarbejde, men det er ogsaa en grov
Hensynsløshed mod de Funktionærer, som
skulle bruge Uniformerne, thi disse Uni-
former rumme en stor hygiejnisk Fare,
og det vilde være i høj Grad betimeligt, om
der blev truffet Foranstaltning til at sikre
Funktionærerne mod den Fare, som disse
Uniformer upaatvivleligt rumme, naar de
skulle tages i Brug. Det er ikke noget,
som vi Socialdemokrater ere ene om at
finde paa. Jeg tillader mig med den højt-
ærede Formands Billigelse at citere et Par
Linier, som fandtes for nogen Tid siden i
„Berlingske Tidende“ om disse russiske og
polske Arbejdere, der bo her i Byen. Det
hedder her angaaende deres Livsvilkaar:
„Sammenstuvning i smaa forpestede Rum,
Pjalter om Kroppen og en Føde, mangen
dansk Køter vilde vende sig fra. Staklerne
leve under Forhold, der gøre deres Kolonier
til en alvorlig hygiejnisk Fare for Hoved-
staden. En ondartet Epidemii vil i Christians-
havns, Nørrebros og Pilestrædes Polak-
kaserner finde Arnesteder, hvor Jordbunden
er beredt gennem utrolig Sammenhobning

af Mennesker, Pjalter og Smuds“. Det er
„Berlingske Tidende“s Skildring af, hvorledes
de Skrædersvende leve, som sy Uniformer
til den danske Stat. Det forekommer mig,
at der er den stærkeste Opfordring for den
højtærede Minister til at forandre dette
Forhold og til først og fremmest at iværk-
sætte en meget grundig Desinfektion af de
Uniformer, som efterhaanden komme fra
de Polakkaserner, som „Berlingske Tidende“
stempler i saa skarpe Ord. Det forekommer
mig, at naar man ønsker at anvende uden-
landske Arbejdere, bør man ogsaa betale
dem Løn efter danske Forhold og drage
Omsorg for, at de kunne leve menneske-
værdigt.

Men i øvrigt minder jeg ved denne
Lejlighed om, at der er en Række af Sam-
fundsbevarere, som have samlet sig i en
Forening, der hedder „Dansk Arbejde“, og
som drive en energisk Agitation for at faa
dansk Arbejde udbredt i den størst mulige
Grad og faa indskrænket Anvendelsen af
udenlandske Artikler. Netop i Dag har jeg
modtaget en Skrivelse — det have maaske
andre ærede Medlemmer af dette Ting
ligeledes —, hvori Foreningen paa ny hen-
vender sig til os og beder os om at fremme
Bestræbelserne for, at dansk Arbejde bliver
foretrukket for udenlandsk. De sige: „Ved
at foretrække danske Frembringelser kan
man ophjælpe vort Lands Erhvervsliv og
saaledes sætte det i Stand til bedre at
kunne bære de store finansielle Byrder,
som vore Statsforanstaltninger for Tiden
paalægge Landets Borgere“. Det forekom-
mer mig, at gælder det for Haandværkets
og Industriens Udøvere, Arbejdsgivere,
handlende o. s. v. om først og fremmest at
faa anvendt dansk Arbejde for derved at
blive i Stand til at bære de finansielle
Byrder, som Statens Foranstaltninger ere i
Færd med at lægge paa Landets Borgere,
gælder det ogsaa for de danske Arbejdere.
Naar disse Folk, der staa i Foreningen
„Dansk Arbejde“, kræve, at der tages dette
Hensyn til Haandværksmestrene, de indu-
stridrivende og de handlende, kan Arbejder-
klassen med tilsvarende Ret møde og
spørge Lovgivningsmagten og Regeringen,
om de ikke finde det passende at tage
samme Hensyn til Arbejderklassen for der-
ved at sætte ogsaa den i Stand til at bære
de store Byrder, man er i Færd med at
paalægge. Naar man overfor Arbejder-
klassen anvender den Fremgangsmaade at
trække udenlandske Arbejdere herind og
benytte dem som Løntrykkere overfor
de danske Arbejdere baade i Haandværket
og i Landbruget, ja, saa vanskeliggør man